מי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו גט לאשתי לא אמר כלום.

ואפי' אמר כתבו ותנו:

ברכה בסודריה. משום דאסכת ניה טעמא דמיולא הוא דעבד הכי והגמרא לא פירשו עד לכסוף:

ואיכא דאפיך להו: אמר לעשרה כתבו גט: ת"ר אאמר לעשרה כתבו גט ותנו לאשתי אחד כותב על ידי כולם כולכם כתובו אחד כותב במעמד כולם בהוליכו גט לאשתי אחד מוליך ע"י כולם כולכם הוליכו אחד מוליך במעמד כולם איבעיא להו מנה אותן מהו רב הונא אמר מנה אינו ככולכם ר' יוחנן משום ר' אלעזר דמן רומה אמר גמנה הרי הוא ככולכם אמר רב פפא ולא פליגי הא דמנה כולהו והא דמנה מקצתייהו דאמרי להאי גיסא ואמרי לה להאי גיסא אתקין רב יהודה בגיטא דכולכם כתובו או כולכון או כל חד וחד מינכון חתומו או כולכון או כל תרי מינכון אובילו או כולכון או כל חד וחד מינכון אמר רבא זימנין דגאיז ליה לדיבוריה ואמר כולכון ולא אמר כל חד מינכון ואתי לאיפסולי אלא אמר רבא כתובו כל חד מינכון חתומו כל תרי מינכון אובילו כל חד מינכון:

הדרן עלך האומר

מי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו גט לאשתי לא אמר כלום אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר לא תכתבנו אין דבריו האחרונים כלום הנשתתק ואמרו לו נכתוב גט לאשתך הרכין בראשו בודקין אותו ג' פעמים אם אמר על לאו לאו ועל הן הן הרי אלו יכתבו ויתנו: **גמ'** מאי קורדייקוס אמר שמואל דנכתיה חמרא חדתא דמעצרתא וליתני מי שנשכו יין חדש הא קמ"ל דהא רוחא קורדייקוס שמה למאי נפקא מינה לקמיעא מאי אסותיה בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא אמר אביי אאמרה לי אם לשימשא בת יומא כוזא דמיא בת תרי יומי סיכורי בת תלתא יומי בשרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא לשימשא עתיקתא ליתי תרנגולתא אוכמתי וליקרעה שתי וערב וליגלחיה למציעתא דרישיה ולותביה עילויה ונגחיה עילויה עד דמיסרך ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה ולימוד ולסליק וליתיב ואי לא ליכול כרתי ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה ולימוד ולסליק וליתיב לשימשא בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא לתלגא בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא רב עמרם חסידא כי הוה מצערין ליה בי ריש גלותא הוו מגנו ליה אתלגא למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר דלייתו ליה אמר הני כל דאמינא להו מיפך אפכי אמר להו בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא אייתו ליה אינהו בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא שמעה ילתא ומעיילה ליה לבי מסותא ומוקמי ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי מיא דבי מסותא והוו דמא וקאי בישריה פשיטי פשיטי רב יוסף איעסק בריחיא רב ששת איעסק בכשורי אמר גדולה מלאכה שמחממת את בעליה א"ל ריש גלותא לרב ששת מ"ט לא סעיד מר גבן א"ל דלא מעלו עבדי דחשידי אאבר מן החי א"ל מי יימר אמר ליה השתא מחוינא לך א"ל לשמעיה זיל גנוב אייתי לי חדא כרעא מחיותא אייתי ליה אמר להו אהדמו לי הדמי דחיותא אייתו תלת כרעי אותיבו קמיה אמר להו הא בעלת שלש רגלים הואי פסוק אייתו חדא מעלמא אותיבו קמיה אמר ליה לשמעיה אותביה נמי להך דידך אותבה אמר להו האי בת חמש רגלים הואי אמר ליה אי הכי ליעבדו קמיה (שמעיה) דמר וליכול א"ל לחיי קריבו תכא קמייהו ואייתו קמיה בישרא ואותיבו קמיה אמר דחנקא חמתא גשישה ושקלה כרכה בסודריה לבתר דאכיל אמרי ליה איגניב מאכ בית דין ומשונה כדאמרי' בהעור והרוטב (חולין דף קמ.) דרב נחמן אמנא דבי גשיאה הוה: **מפופא.** מרחץ: **דמפפפכי.** מחממת זיעה אדומה היוצאה ממנו ע"י בשרא שמינא וחמרא חייא: **פשיטי פשיטי.** בהדרת עגולות: **רב יוסף איעסק.** לתלגא בריחיים כדי שיחמם ויזיע: **בכשורי.** לשאת קורות ומשאות: **אהדמו לי הדמי דחיותא.** סדרו לפני נתחי הבהמה לנתמיה: **אהדמו.** הנתיחו כלומר ערכו הנתחים: **א"ל.** ריש גלותא: **אי הכי.** דמשום דחשידי הוא: **ליעבדו קמיה שמעיה דמר.** כלומר קמיה שמעיה דמר יסדרו המאכל בהיתר: **הכא.** שולחן: **ריסתנא דחנקא חמתא.** אמנטרייטו"ן. עצם קטן שעל קף הירך שאדם בולעו ונחנק משום דרב ששת סגי נהור הוה ולא ידאגו ויאכל ויחנק: **גשיה.** משאה והרגיש באותו עצם: **שקל.** כל החתיכה וכרכה בסודריה: איגניב

ואיכא דאפיך להו. לרבה ורב יוסף: **ע"י כולן.** בשביל כולן: **מוליך במעמד כולן.** כולן יבאו עמו: **מנה מהו.** אם לא אמר כולכם אבל מנגון אי' ב' ג' ד' ואמר כתבו גט לאשתי מהו [מ]מדמנגהו לכולהו הגך מנוין איכוון או דלמא כיון דלא אמר להו כולכם המנוין כתבו לא בעינן כולם: **אמרי לה להאי גיסא.** מנה כולהו אבולהו קפיד מנה מקצתייהו לא קפיד אלא אמנוין הבשים מהני מנוין אחמנו למעוטי האשר שלא נמנו אתא ולא לכל הני מנוין איכוין שיחמנו כולם כיון דלא מנה לכולהו הוכרר שטורת הדבר עליו וחלל לו מדעתו הראשונה ואפי' המנוין אינם צריכין לחתום אלא מקצתן: **ואמרי לה להאי גיסא.** מנה מקצתן גלי דעתיה דאהני קפיד וצריכין כולן המנוין לחתום מנה כולן כיון דלא אמר כולכם לא הקפיד אלא לומר כפני מנין זה ולא שיחתמו כולם: **אתקין רב יהודה בגיטא דכולכם.** בגט שאדם אומר במעמד רבים ויש לאדם שמא יאמר לכולכם איכון ולא יחתמו כולם ונמצא גט בטל התקין שיהו כותבין בו כך אמר לו פלוני כתבו או כולכון או כל חד מנכון כולכון אחד כותב במעמד כולם או כל חד מנכון אפי' אין מבינין עמו: **אובילו.** הוליכו: **ואתי לאיפסולי.** שמא לא יהא אחד מהן במעמד כתיבתו או לא יחתמו כולן: **אחתומו כל תרין מנכון.** ולא לימא (אינם) כולכם:

הדרן עלך האומר

מי שאחזו קורדייקוס. שם שידה השולטת בשתות יין הרבה מגיתו: **לא אמר כלום.** שאין דעתו מיושבת: **נשתתק.** לאו אשאחזו קורדייקוס קאי אלא אדם שנעשה אלם מחמת חולי: **הרכין.** הטה. ויש שמיס מתרגמינן והרכין שמיע (תהלים יח): **בודקין אותו.** דדברים אחרים שואלין לו דברים שהוא לאוי להשיב עליהן (א) אם לאו דעתו מיושבת שמרמז על תשובת לאו הרכנה שדרך בני אדם להרכין על לאו ועל הן הרכנת הין שנשה פעמים לכל אחד כותבין ונותנין אם מרכין על הגט הרכנת הין: **גמ' נכסיה.** נשכו כלומר ששתה הימנו והרגיש בו: **רוחא.** שד האותו על ידי כך: **לקמיעא.** שמשביעין בה את הרוח בשמו: **סומקא.** כחוש: **מרקא.** מזוג במים הרבה: **לשמשא כת יומא.** חולי שאחזו מחמת חום בו ביום: **בוזא דמיא.** יתה: **סיכורי.** הקזת דם בקרן: **סומקא.** כחוש: **עתיקתא.** מימיים רבים: **למציעתא דרישיה.** דמולה: **דחליש ליה עלמא.** פג לבו: **ולימוד.** יעוט כמו נחית כד (ב)אמולאי (ב"ב דף עד:): **לשמשא בשרא סומקא בו'.** כדאמר: **לתלגא.** חולי שאחזו מחמת ליגה: **חייא.** בלא מזיגת מים: **הוו מנערי ליה.** העבדים מפני שהיה חסיד ופרוש ומחמיר עליהן באיסורין: **ילפא.** אשת רב נחמן והיא בת הנשיא ואשת

(א) [תוספתא ספ"ד], (ב) [ע' מ"ש תוס' על זה לקמן ע: ד"ה בודקין], (ג) [לקמן ע:], (ד) [קידושין לא: וב"ב ע:], (ה) [ב"ב כולי ליליא], (ו) [ב"מ ל"ב], (ז) [דסתנא גירסת ערוך], (ח) [מלא מנגהו. גי' רש"ל], (ט) [ל"ל אמולאי וכ"ג הערוך ע' ערך מל כ].

גליון הש"ס

גמ' אמרי לה להאי גיסא. כעין זה כ"ב דף מג ע"ב וש"נ:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בודקין וכו' להשיב עליהם לאו או הן ואם לאו דעתו:

לעזי רש"י

אמונישטרישר"ן. מנח כשר מבושל.

תוספות רי"ד (המשך)

מי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו גט לאשתי לא אמר כלום אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר אל תכתבוהו אין בדבריו האחרונים כלום: נשתתק ואמרו לו נכתוב גט לאשתך הרכין בראשו בודקין אותו ג' פעמים אם אמר על לאו לאו ועל הן הן הרי קורדייקוס הוא רוח רעה השורה על האדם ששותה יין מגיתו ומפני זה לא אמר כלום שמשתעם הוא ואינו עומד על דעתו ואם בתחילה צוה ואמר כתבו גט לאשתי ואח"כ אחזו קורדייקוס וחזר ואמר אל תכתבוהו אין בדבריו האחרונים כלום ולא בטלה שליחותו: נשתתק לאו אמי שאחזו קורדייקוס קאי אלא אדם שנאלם מחמת חולי ועומד על דעתו ואם אמרו לו נכתוב גט לאשתך והוא הרכין והטה להם בראשו סימן (הוא) שמתרצה בדבר בודקין אותו ג' פעמים בדברים אחרים אם משיב על לאו לאו ועל הין הין על דעתו הוא עומד וסומכין בהרכנת ראשו וכותבין גט לאשתו:

תוספות רי"ד

אמר לעשרה כתבו (ותנו) גט לאשתי א' כותב ושני' חותמין דבר אמר להם כל שנים מכם כתבו ותנו גט לאשתי. אבל אם אמר כולכם כתובו קפידא הוי שרצה לבזותה בפני כולן וא' כותב וכולן חותמין ואם מת אחד מהן הרי הגט בטל שלא נתקיים תנאו: ת"ר אמר לעשרה כתבו גט לאשתי אחד כותב על ידי כולם. פי' לא צוה להם לחתמו אלא לכותבו בלבד כולכם כתבו א' כותב במעמד כולם פי' בהסכמת כולן שכולם ידעו כשיכתוב: הוליכו גט לאשתי אחד מוליך ע"י כולם כולכם הוליכו אחד מוליך במעמד כולם. פי' לא דמיא ברייתא למתני' דבמתני' צוה אותם בין על התחימה משום הכי תנן אחד מהן כותב ושנים חותמין ואם אמר כולכם א' כותב (ושנים) (וכולם) חותמין אבל הברייתא מיירי כגון שלא צוה אותם אלא בכתיבת הגט והוא רוצה אח"כ להתחימו: איבעיא להו מנה אותן מהו רב הונא אמר מנה אותם אינו ככולכם ור' יוחנן משום ר' אלעזר אמר מנה אותם הרי הוא ככולכם אמר רב פפא ולא פליגי הא דמנה כולהו הא דמנה מקצתייהו אמרי לה להאי גיסא ואמרי לה להאי גיסא והילכך עבדינן להומרא בין מנה כולם בין מנה מקצתם אותם שמנה ככולכם דמי: אתקין רב בגיטא כתובו כל חד מנכון (ז) פי' כתובו חתומו כל תרי מנכון אובילו כל חד מנכון פי' כשמצוה לבעל במעמד אנשים כתבו גט לאשתי התקין שיאמר כך כתובו כל חד מנכון חתומו כל תרי מנכון אובילו כל חד מינכון גזירה שמא יאמר כולכם ויתבטל הגט משום הכי מלמדין אותו שיאמר כן:

סליק פרקא

(ז) נראה דל"ל כתובו כל חד מנכון חתומו כל תרי מנכון כו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com